

[Wilhelm]

duspræget ordning. Vi mener nok, at man her åbner for den kategori af ejerboligindehavere, hvor der er mest grund til det, og vi mener også, at det er fornuftige projekter, der kan komme ud af det for de pensionister, som måtte have råd til selv at spytte de sidste 4.000–5.000–6.000 kr. i foretagendet. Det er jo nok ikke de dårligst stillede.

Men der er altså et vilkår tilbage, som vi plejer at finde det ville være rimeligt at have opfyldt for at gå ind for tilskudsordninger, og det er, at tilskuddene ikke kan kapitaliseres. Her er det faktisk, uanset at det er pensionister, og uanset at det er fornuftige projekter osv., ikke bare tænkeligt, men det er så at sige uundgåeligt, at disse tilskud bliver kapitaliseret, og vi vil derfor i konsekvens af den holdning, vi har indtaget lige fra de allerførste isoleringstilskudsforslag i foråret 1975, undlade at stemme også til denne tilbagevenden.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg takker for den altovervejende positive modtagelse af dette lovforslag.

Jeg kan oplyse, at jeg ikke går svanger med og ej heller vil lade mig forføre til at udvide energikonsulentordningen.

Jeg kan derudover sige, at vi har ikke nogen tal for pensionisters udnyttelse af ordningen. Vi må se det først og fremmest i forbindelse med spørgsmålet om varnehjælp til pensionister, der er lejere. Vi har så også set det ud fra det synspunkt, at pensionister måske ikke har helt så god tid som andre til at vente på pengene, og så må vi i øvrigt se dette forslag i sammenhæng med det foregående forslag om realkreditbelåning, som kunne dække resten af omkostningerne ved disse energibesparende foranstaltninger. Denne realkreditbelåning kan så i givet fald give anledning til øget boligydelse til pensionister, og det er det lys, det må ses i.

Spørgsmål omkring en videregående anvendelse af disse principper også til andre lavindkomstgrupper har vi megen sympati for, men vi har ikke rigtig penge til det inden for de 50 mill. kr., der er afsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m.

(Lovforslag nr. L 85. Fremsat 14/12 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig dette forslag, der jo dels berører ansættelsesformen for nogle personalegrupper ved kirker og kirkegårde, dels berører menighedsrådenes afgørelser i forbindelse med kirkebetjeningens ordning.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringer, der gennemførtes i 1977, og som tilsigtede, at visse personalegruppers ansættelsesforhold afgøres af finansministeren og afgøres på en sådan måde, at ensartede løn- og arbejdsvilkår gælder for ensartede stillinger. I 1977 blev de øvrige bestemmelser ikke taget op, og det er det, der nu sker med forslaget her.

Afgørelsen af, om stillinger bør omdannes til tjenestemandstillinger eller ej, lægges med de foreslåede ændringer hos kirkeministeren, der imidlertid, før afgørelsen træffes, skal forhandle spørgsmålet med vedkommende menighedsråd og med den ansattes faglige organisation. Det giver mulighed for også på dette område at opnå ensartede ansættelsesforhold for ensartede stillinger, hvilket vi synes er rimeligt. Ved at fastlægge en forhandlingsprocedure har man samtidig sikret, at kirkeministeren ved sin afgørelse kan tage hensyn til de forhold, som varetages af menighedsrådene, og deres synspunkter i denne

[Søren Hansen]

forbindelse. Hermed er menighedsrådenes interesser også tilgodeset.

Men når det i øvrigt drejer sig om at om-lægge stillinger fra den ene type til den anden, kunne det måske være interessant at få at vide, hvor mange stillinger der kan komme på tale her, og det vil jeg gerne spørge ministeren om.

Forslaget bakkes i øvrigt op af finansministeriet og de kirkelige personaleorganisationer, hvorimod Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer tidligere har haft visse indvendinger. Imidlertid synes man nu i det mindste indstillet på at affinde sig med forslaget.

Ophævelsen af bestemmelsen i lovens § 32, stk. 1, giver menighedsrådene en friere stilling ved afgørelsen af kirkebetjeningens ordning, idet afgørelserne ikke længere skal godkendes af provstiuvalget. Også denne ændring finder vi rimelig og kan derfor give forslaget vores støtte.

Sønderby (V):

Lov om folkekirkens lønningsvæsen blev sidst ændret i 1977. De ændringer, som kirkeministeren nu foreslår, er ikke alle lige vidtgående. De berører dels ansættelsesforholdene for nogle personalegrupper, dels det forhold, hvorvidt menighedsrådets afgørelser om kirkebetjeningens ordning skal godkendes af provstiuvalget.

Den første ændring, der vedrører lovens § 27, og hvorefter provstiuvalget selv vælger sin forretningsorden, finder vi helt acceptabel. Her skulle der ingen problemer være.

Ændring nr. 2 om, at menighedsrådets afgørelser om kirkebetjeningsordningen i henhold til bestemmelserne fastsat af kirkeministeriet ikke mere skal godkendes af provstiuvalget, skaber vel heller ingen problemer, men jeg har dog et par spørgsmål i udvalget angående cirkulæret af 30. november til kirkeministeren.

Endelig er der ændringen i § 32, stk. 3, som vi derimod er mere betænkelige ved. Efter den nugældende lov fastsættes ansættelsesvilkårene efter indstilling fra menighedsrådet. Nu vil ministeren træffe denne beslutning efter forhandling med menighedsrådet, og det finder vi betænkeligt. Vi vil i udvalget se med megen skepsis på dette for-

slag om ændring og vil derfor anmode om, at lovforslaget går i udvalget.

Der står også til slut i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke vil medføre nogen økonomiske konsekvenser for stat og kommune, men der kan vel være nogle problemer med hensyn til, hvordan kirkens udgifter i forbindelse med pension vil skulle klares.

Eva Møller (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne udtrykke en række betænkeligheder ved det foreliggende lovforslag. Forslaget har bl. a. til hensigt at ansætte en større del af folkekirkens medarbejdere som tjenestemænd.

I det konservative folkeparti betragter vi tjenestemændene og deres arbejde med stor respekt, men i de seneste år er der sket en udvikling også på dette område, og det foreliggende lovforslag går efter vor opfattelse imod den udvikling, der er sket nu i såvel primærkommuner som amtskommuner, hvor det ikke længere er praksis at besætte stillingerne i de laveste lønrammer med tjenestemænd. Vi finder, at der på dette område bør være overensstemmelse mellem stat og kommune, hvorfor vi er betænkelige ved den foreslåede ansættelse af kirketjenere og kirkeassistenter som tjenestemænd.

Der tales i forslaget om, at ændringerne bl. a. ønskes ud fra nogle ligestillingsmæssige betragtninger. Vi finder, at forslaget blot skaber andre uligheder, f. eks. mellem organister, der ansættes i et stort og i et lille sogn, hvor de første kan tjenestemandsansættes, de sidste ikke, da der kun kan blive tale om deltidstillinger.

Vi er ligeledes bekymrede over, at det i § 1, nr. 3, foreslås, at tjenestemandsansættelsen skal finde sted efter forhandling mellem menighedsråd, den faglige organisation og kirkeministeren. I denne forbindelse kan man frygte, at de faglige organisationer vil lægge et uønsket stort pres på ministeren.

Vi vil bede om, at man i udvalgets videre arbejde med forslaget får belyst påstanden om, at dette forslag ikke betyder øgede udgifter. Efter vor opfattelse vil det på lang sigt blive dyrere for det offentlige på grund af det forøgede antal tjenestemandspensioner, som lovforslaget udløser.

[Eva Møller]

Endelig vil vi gerne have belyst, hvad der ligger i den bemærkning i ministerens skriftlige fremsættelse, der siger, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer affinder sig med forslaget.

Det konservative folkeparti er som sagt positivt indstillet over for tjenestemændene, men vi vil alligevel stille os afventende over for det foreliggende lovforslag, indtil vi ved udvalgsarbejdet har fået svar på en række spørgsmål.

Ernst Schmidt (FP):

Lovforslaget, som ligger her, er jo en direkte fortsættelse af et forslag, som var til behandling for 2 år siden her i tinget, nemlig da man fik en lov om, at kollektive overenskomster også skulle gælde inden for kirkens regie med hensyn til gravere. Fremskridtspartiet var meget imod den ordning ud fra den betragtning, at vi havde mange små kirker rundt omkring, som ville blive påvirket i uheldig retning. Både de, der betjente kirken, gravere, gartnere osv., og menighedsråd var godt tilfredse, men organisationsvældet i Danmark skulle altså ind også på det område.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra Menighedsrådsbladet nr. 11 fra november 1979, hvor man nu toner rent flag. »Graverne på fast løn«, hedder overskriften, og der står så:

»Det siger sig selv, at nyordningen, som Graverforeningen har presset hårdt på for at få gennemført, ikke alle steder kan føres ud i livet lige netop på ikrafttrædelsesdatoen, den 1. september næste år. Der er givet mange steder brug for en vis frist til afvikling af private forretninger.

Derfor er det bestemt, at der for de nu ansatte indrømmes tilladelse til at afvikle gamle aftaler inden for en treårsperiode. Der bliver heller ikke tale om, at gravere skal fyres fra deres job« – og så kommer slutningen – »men på længere sigt må man formentlig regne med sammenlægning af flere embeder for at nå op på fuldtidsansættelser.«

Så er det, jeg begynder at øjne, hvor det bærer hen. Det betyder på samme måde som al anden sammenlægning ødelæggelse af de små samfund. Nu skal man nok have et kirkegårdsgraverkontor med administration, og hvad dertil hører, og flere tjenestemænd. Nu blev ministeren spurgt om, hvor meget det vil

komme til at koste, og jeg er klar over, at ministeren ikke kan svare på nuværende tidspunkt, men jeg kan garantere for, at det vil komme til at koste penge, og jeg tror overhovedet ikke, at den kirkelige betjening bliver bedre.

Jeg har lyst til at sige, at har man først rakt en vis mand en lillefinger, så ved man godt, hvor det bærer hen. Fremskridtspartiet kan i hvert tilfælde ikke være med til at støtte lovforslaget, som det ligger her, og jeg har med glæde konstateret, at de konservative også denne gang var med på den rigtige side. Venstre har visse forbehold, og det bliver så spændende at se, hvad de forbehold betyder.

Hanne Engberg (SF):

Jeg kan på socialistisk folkepartis vegne sige, at vi vil være positive over for udvalgsbehandlingen. Vi synes, det er rimeligt, at de folk, der har været løsest og dårligst ansat inden for den kirkelige forvaltning, får bedre ansættelsesmuligheder, og vi synes også, at den forenkling af administrationen, der ligger i det andet forslag, er en positiv ting.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi vil fra det radikale venstres side se positivt på lovforslaget i udvalget. Der kan være megen rimelighed i, synes jeg, at søge at få afskaffet den ulighed i ansættelsesvilkårene, som kendes i dag. Men tilsyneladende er det ikke helt uden problemer at nå frem til det, og navnlig synes jeg, der er det problem, som også er nævnt af andre her, at menighedsrådenes stilling umiddelbart vil blive svækket i forhold til i dag. Men vi kan måske drøfte med ministeren i udvalget, om det eventuelt kan gøres på en anden måde end lige netop den, der er skitseret her.

Så er der spørgsmålet om kirkebetjeningsordningen, som man foreslår at provstiudvalget ikke længere skal have til godkendelse. Det synes jeg der er megen rimelighed i. Vi vil altså se positivt på det.

Flygaard (DR):

Ministeren siger i sine bemærkninger til lovforslaget, at det dels berører ansættelsesformen for nogle personalegrupper ved folkekirkens kirker og kirkegårde, dels vedrører spørgsmålet om, hvorvidt menighedsrådsaf-

[Flyggaard]

gørelser om kirkebetjeningens ordning skal godkendes af provstiuudvalget.

For så vidt angår det sidste spørgsmål er vi enige med ministeren. Vi mener ikke, vi længere skal have provstiuudvalget ind i det. For så vidt angår spørgsmålet om personalepolitikken vil vi gerne sige her, at det ligger nok lidt langt ude efter vores opfattelse at føre en konsekvent tjenestemandspolitik på det pågældende område, og der bliver i høj grad også et problem med hensyn til de mindre kirkesogne.

For så vidt angår den ene del af lovforslaget vil vi altså som nævnt være positivt indstillet. For så vidt angår den anden del vil vi nok være meget skeptisk indstillet, men vi vil da være indstillet på i det hele at se på lovforslaget i udvalget.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har udtalt sig positivt om det foreliggende lovforslag. Der er blevet stillet nogle spørgsmål, og et af dem – det, der blev stillet af hr. Søren Hansen – gik på, hvor mange stillinger det kunne komme til at dreje sig om. Det har vi set noget på. Der findes i dag ca. 600 tjenestemandslignende stillinger, og ud fra vores bedste skøn mener vi, at lovforslaget vil komme til at omfatte maksimalt 350 stillinger. Men som det står anført i bemærkningerne til lovforslaget, vil det ikke komme til at berøre hverken stat eller kommune i økonomisk henseende, idet udgifterne vil blive afholdt over den kirkelige ligning. Det er vel værd at bemærke, når vi diskuterer spørgsmålet om økonomi i denne forbindelse.

Fru Eva Møller spurgte mig, hvorledes man skulle forstå min bemærkning i fremsættelsestalen om, at Menighedsrådsforeningen affinder sig med forslaget. Den skal forstås sådan, at Menighedsrådsforeningen naturligvis ikke har råbt hurra for denne særlige bestemmelse. Tidligere har de jo haft mulighed for indstilling i disse anliggender, og vi har i kirkeministeriet administreret på den måde, at vi i virkeligheden fulgte Menighedsrådsforeningens indstilling. Når man nu foreslår, at denne ret til at indstille bliver ændret til en forhandlingsmulighed, føler man, at der ikke er grundlag for at råbe hurra, men man har affundet sig med det. Sådan har jeg måttet tolke den forhandling, jeg har

haft med Menighedsrådsforeningen. Man er jo også godt klar over, at der er flere parter i denne sag.

Det er klart, at der kan være problemer, som det kan være gavnligt at vende tilbage til under udvalgsarbejdet, og jeg kan sige, at jeg naturligvis vil medvirke til eventuelt i et samråd at belyse problematikken.

Det er fra hr. Ernst Schmidts side nævnt, at når man rækker en vis mand en lillefinger, så ved vi godt, hvordan det går. Jeg skal ikke udtale mig nærmere herom, men jeg går ud fra, at når hr. Ernst Schmidt nævner det, er det nok, fordi han sidder inde med en særlig ekspertise på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (17/1 80):

Udtræder: Nymann
Ny stedf.: Knud Lind

Kommunaludvalget (17/1 80):

Udtræder: Poul Mortensen
Nyt medl.: Ole Jensen

Skatte- og afgiftsudvalget (17/1 80):

Udtræder: Poul Mortensen
Nyt medl.: Ole Jensen

§ 71-tilsynet (17/1 80):

Udtræder: Poul Mortensen
Nyt medl.: Ole Jensen

[Formanden]

Udvalget om offentlige arbejder (17/1 80):

Udtræder: Poul Mortensen

Ny stedf.: Ole Jensen

Landbrugs- og fiskeriudvalget (17/1 80):

Udtræder: Poul Mortensen

Nyt medl.: Ole Jensen

Kulturudvalget (17/1 80):

Udtræder: Gammelgaard

Ny stedf.: Annelise Gotfredsen

Miljø- og planlægningsudvalget (17/1 80):

Udtræder: Annelise Gotfredsen

Ny stedf.: Gammelgaard

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 22. januar 1980 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.35
